

Sygn. akt I CSK 166/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa A. W. vel G. i G. W. vel G.
przeciwko G. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 lipca 2012 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 lipca 2012 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację pozwanego G. S. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie z powództwa A. W. vel G. i G. W. vel G. o zapłatę z tytułu zawartej umowy. Roszczenie powodów zostało uwzględnione przez Sąd pierwszej instancji, z powołaniem się między innymi na zarzut potrącenia pozwanego, który stanowił tym samym uznanie roszczenia powodów; potrącenie nie zostało uwzględnione ze względu na nieudowodnienie zobowiązania powodów względem pozwanego. Stanowisko to zostało podzielone przez Sąd Apelacyjny, oddalający wszystkie zarzuty procesowe pozwanego wobec wyroku Sadu pierwszej instancji.

W skardze kasacyjnej pozwany zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 187 § 1, art. 236 i art. 233 § 1 k.p.c. polegające na ich niezastosowaniu lub błędnym zastosowaniu, a także braku wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Naruszenie przepisów prawa materialnego dotyczy art. 498 k.c. w zakresie nieuwzględnienia zarzutu potrącenia. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonych wyroków i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa z zasądzeniem kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie może zostać przyjęta do rozpoznania, ponieważ nie spełnia przesłanek, o których mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej skarżący powołuje się na podstawę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. uznając, że potrzebna jest wykładnia „zakresu wymagań odnośnie formy i wymaganej treści zarzutu potrącenia”. Jako uzasadnienie wskazane zostały dwa stanowiska w powołanych orzeczeniach Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych. Poza cytatami z tych orzeczeń i dodatkowym wsparciem się wymienieniem kilku prac doktrynalnych uzasadnienie wniosku nie zawiera żadnych wywodów prawnych skarżącego, mających wykazać zasadność wniesienia skargi w niniejszej sprawie.

Powołanie się na art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nakładało na pełnomocnika skarżącego wykazanie, jakie istotne zagadnienie prawne występuje w sprawie, na czym ono polega, jakie są na ten temat wypowiedzi doktryny i orzecznictwa, wreszcie, jakie stanowisko zajmuje wnioskujący o przyjęcie skargi i jakie ma znaczenie rozstrzygnięcie zagadnienia dla rozpoznania sprawy. We wniosku nie ma zawiera żadnego z tych elementów.

Pełnomocnik skarżącego zbagatelizował zarówno utrwalone i obszernie przedstawiane stanowisko doktryny, jak i liczne orzecznictwo Sadu Najwyższego odnośnie do tego, jaka jest rola postępowania kasacyjnego oraz jakie ma znaczenie i jaka powinna być treść wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania ze względu na wymagania stawiane na gruncie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Podobnie można ocenić odwołanie się do art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie wystarczy bowiem powołać się na rozbieżności w orzecznictwie w jakiejś kwestii związanej ze sprawą, ale ma to być kwestia istotna dla rozpoznania sprawy. To, co podnosi pełnomocnik skarżącego nie odnosi się do istoty problemu rozstrzygniętego w zaskarżonym wyroku i zarzutu podniesionego w skardze. Kwestia sposobu zgłoszenia zarzutu potrącenia ma wtórne znaczenie wobec ustalenia, że w okolicznościach sprawy istniało roszczenie nadające się do potrącenia. Zdaniem Sądu drugiej instancji okoliczność ta nie została wykazana przez pozwanego w toku procesu.

Skarga kasacyjna odnosi się do prawomocnego orzeczenia sądowego, a postępowanie kasacyjne nie jest trzecią instancją, jak zdaje się sądzić skarżący w niniejszej sprawie. Należy zatem poprzez profesjonalny wywód wykazać i przekonać Sąd Najwyższy, że waga podniesionych problemów i wątpliwości w sprawie zasługuje na jej rozpoznanie w tym wyjątkowym postępowaniu. Przedłożona wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania o tym nie zupełnie nie przekonuje.

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aw

jw